

BULETIN INFORMATIV

Nr.
271
27
Iunie
2025

PRIMUL

PAS

SUPERLIGA

FC HERMANNSTADT,
CAMPIONA DIN PLAY-OUT

SUPERLIGA

OȚELUL, VICE-CAMPIONA
DIN PLAY-OUT

ILIE BALACI,

GENIUL ABSOLUT

EDITORIAL

Primul pas

Justin Ștefan, Secretar General LPF

Miercuri, 25 iunie, la sediul Ligii Profesioniste de Fotbal, a fost făcut, practic, primul pas în ceea ce privește startul viitorului sezon competițional al Campionatului Național Superliga României, odată cu efectuarea tragerii la sorți a programului etapelor și, implicit, al meciurilor din calendarul 2025-2026.

Avem, așadar, acum, întregul tablou al campionatului care va avea startul în weekendul 11-13 iulie, deci în exact două săptămâni. Un timp al pregătirilor la foc maxim în aceste zile (atât la propriu, cât și la ...figurat!), dar și un timp în care autoevaluarea devine foarte importantă, atât din punct de vedere al acumulărilor fizice, esențiale când avem în față un sezon atât de lung, dar și tactice, ținând cont de cât mai multe aspecte și tendințe care se manifestă, la acest capitol, în fotbalul european și nu numai acolo.

Cunoaștem timpul și adversarul din întrecere, cunoaștem de-acum și ne

putem alcătui fiecare club, desigur, și un plan de abordare a competiției interne ținând cont de factori obiectivi, dar și subiectivi, care vor tot apărea pe parcursul celor 30 de etape ale sezonului regulat. Adrenalină, tensiune, concentrare, pasiune, iată elemente care nu vor lipsi din povestea pe care o dorim frumoasă a noului campionat. Și, să sperăm, goluri, multe goluri, pentru că ele reprezintă "sarea și piperul" fotbalului, nu-i așa?

Țin să salut și să le urez "bun venit!" în Superliga României și noilor promovate, FC Argeș, FK Csikszereda și FC Metaloglobus, dintre care ultimele două sunt în premieră absolută pe prima scenă a fotbalului românesc! Mult succes tuturor!

Altfel, desigur că ne dorim, cum spuneam, un fotbal de calitate, care să ofere, la capătul celor 30 de etape, o ierarhie conformă cu jocul fiecărei echipe, iar cele șase cluburi care vor reuși să obțină calificarea în sistemul play-off, pentru a-și disputa mai apoi, acolo, titlul de campioană și participarea în cupele europene, să fie cele mai bune.

Așadar, încerc acum o concluzie, doar două săptămâni ne mai despart de startul campionatului (iar, între timp, în ziua de 5 iulie, se va fi disputat și Supercupa României, între deținătoarea campionatului, FCSB, și cea a Cupei, CFR 1907 Cluj), iar emoțiile au început deja! Semn că povestea fotbalului, la noi și oriunde pe planetă, continuă să seducă și să încânte! Să fie fotbal!

FEATURE

SUPERLIGA

FC Hermannstadt, campioana din play-out

Material realizat de **Liviu Manolache și Octavian Țopa**

FC Hermannstadt a încheiat sezonul pe prima poziție din play-out. Buletinul Informativ vă prezintă lista jucătorilor care au bifat minute pentru echipa sibiană în această ediție a SuperLigii României, precum și cifrele acestora.

PORTARI			
Căbuz Cătălin Vasile 36 meciuri 1 pasă decisivă		Muțiu Vlad Ionuț 3 meciuri	
FUNDAȘI			
Căpușă Tiberiu Ionuț 28 meciuri 1 pasă decisivă	Găman Valerică Marius 23 meciuri 1 pasă decisivă	Bejan Florin 26 meciuri 1 gol	Oroian Alexandru Laurențiu 16 meciuri 1 pasă decisivă
Gonçalves Tiago Lisboa 36 meciuri 3 goluri 6 pase decise	Stoica Ionuț 31 meciuri 1 gol	Antwi Nana Kwame 25 meciuri 2 pase decise	Selimović Vahid 18 meciuri
MIJLOCAȘI			
Neguț Cristian Daniel 32 meciuri 5 goluri 1 pasă decisivă	Murgia Alessandro 38 meciuri 5 goluri 2 pase decise	Biceanu Ionuț Ciprian 30 meciuri	Balaure Silviu Nicolae 36 meciuri 4 goluri 3 pase decise
Deaconu Ronaldo 13 meciuri 2 goluri 3 pase decise	Iancu Petru Dragoș 17 meciuri 2 goluri	Ivanov Antoni Valeri 35 meciuri	Jipa Alexandru Daniel 3 meciuri
Luca Alexandru Florin 1 meci	Kujabi Kalifa 17 meciuri	Gîndilă Ianis Alessi 1 meci	
ATACANȚI			
Stoica Ianis Ilie 38 meciuri 13 goluri 3 pase decise	Chițu Aurelian Ionuț 39 meciuri 6 goluri 6 pase decise	Markovic Jovan 4 meciuri	Popescu Robert Marian 26 meciuri 1 gol
Buș Sergiu Florin 32 meciuri 3 goluri 2 pase decise			
ANTRENOR PRINCIPAL			
Marius Măldărășanu			

FEATURE

SUPERLIGA

Oțelul, vice-campioana din play-out

Material realizat de **Liviu Manolache** și **Octavian Țopa**

Oțelul Galați a încheiat sezonul pe a doua poziție din play-out. Buletinul Informativ vă prezintă lista jucătorilor care au bifat minute pentru fosta campioană în această ediție a SuperLigii României, precum și cifrele acestora.

PORTARI			
Popescu Iustin Alin 25 meciuri		Dur-Bozoancă Cosmin Andrei 14 meciuri	
FUNDAȘI			
Stevanović Nikola 36 meciuri 1 pasă decisivă	Cissé Jonathan 28 meciuri 1 gol	Teles Pereira Silva Samuel 36 meciuri 4 goluri	Gomes Silva Miguel Angelo 27 meciuri 1 gol 2 pase decisive
Maftai David Iulian 22 meciuri 1 pasă decisivă	Zhelev Milen 17 meciuri	Angha-Lötscher Martin Yves 13 meciuri	Adăscăliței Mihai Andrei 18 meciuri 1 pasă decisivă
Tomašević Josip 9 meciuri 1 pasă decisivă	Rus Silviu Andrei 8 meciuri	Bonilla Tovar Julián Andres 4 meciuri	Farcaș Ștefan Teodor 1 meci
MIJLOCAȘI			
Ferreira Maciel Frédéric 38 meciuri 6 goluri 10 pase decisive	Živulić Diego 34 meciuri 3 goluri 1 pasă decisivă	Santos Lameira João Pedro 35 meciuri	Cisotti Juri 17 meciuri 3 goluri 2 pase decisive
Bourard Samy 19 meciuri 1 gol 2 pase decisive	Đurić Vasilije 16 meciuri	Bicfalvi Erik Cosmin 9 meciuri 1 gol 1 pasă decisivă	Roșu Neluț Stelian 19 meciuri
Bani Mustafa And. Ahmed 10 meciuri 1 gol	Stan Alexandru Cristian 7 meciuri	Burcea Andreas Alexandru 8 meciuri	Chira Mihai Octavian Cristian 4 meciuri
Neagu Ionuț 1 meci		Postelnicu Radu 1 meci	
ATACANȚI			
Tănasă Răzvan Andrei 34 meciuri 5 goluri	Pop Alexandru Mihai 21 meciuri 5 goluri	Jurić Stipe 20 meciuri 3 goluri	Hofman Albert 12 meciuri
Markovic Jovan 7 meciuri 1 gol	Cojocaru Maxim 19 meciuri	Andronache Luca Cristian 10 meciuri	Plaza Castillo Stiven Ricardo 3 meciuri
ANTRENOR PRINCIPAL			
László Balint			

SUPERLIGA

CRONICĂ

Ilie Balaci, geniul absolutMaterial realizat de **Marius Mitran**

Mă gândesc de multe ori că în toate aceste incursiuni în timp, în memorie și răscolind niște amintiri care dor, tocmai pentru că sunt amintiri, că sunt obligat să înghesui toată fericirea Craiovei mele în doar câțiva ani, din '76 până în... '84, cum zice Cârțu? '89, cum am, uneori, sentimentul că a fost? Sau până-n toamna lui '86, când, definitiv și irevocabil, Craiova Maxima s-a stins, după ultimul mare triumf european, eliminarea Galatei lui Simovici, Prekazi, dar mai ales a uriașului antrenor Jupp Derwall? Campion al Europei în 1980 cu Germania Federală și finalist al Cupei Mondiale din '82, când RFG-ul lui a pierdut doar în fața Italiei lui Bearzot, Jupp Derwall a preluat apoi pe Galatasaray Istanbul și a fost eliminat de golul lui... Biță. Biță, adus de urgență de la Electroputere, pentru a-l înlocui pe Cămătaru, plecat la Dinamo să ia Gheata de Aur... Biță, despre care TRU scria în „Viața Studențească”, apropo de eliminarea în același tur al Cupei Cupelor a lui Dinamo, cu Cămătaru titular, de către albanezii de la 17 Nentori Tirana: „N-o fi Biță Cămătaru, dar Cămătaru ar vrea să fie Biță!” Dacă tot amintesc însă de variantele de final ale epopeii Craiovei Maxima, ce-ar fi să mă întorc și la începutul filmului, în toamna lui '82. Până

la urmă, totul a început și s-a sfârșit într-o toamnă. O toamnă și apoi altă toamnă.

Cea mai puternică emoție din toți anii Maximei e una care traversează timpul și vine nu de pe un stadion în care să mă aflu la vreun meci al Craiovei, ci din fața televizorului nostru Diamant. E 29 septembrie 1982. E abia primul tur din acea serie care avea s-o ducă pe Craiova, în primăvara anului următor, la câteva minute de finala Cupei UEFA. E seară și e pauză la Florența, acolo unde Craiova trebuie să reziste în fața Fiorentina, fără să ia gol, încă o repriză. Cu două săptămâni în urmă, în chiar prima mea zi de liceu, pe 15 septembrie, tot așa fusese la pauză: 0-1, marcase argentinianul Daniel Bertoni, cu capul. Lung ieșise complet aiurea, în ultimul minut al reprizei și campionul mondial din '78 nu iertase. De altfel, Fiorentina avea patru campioni ai lumii în teren: căpitanul Argentinei, Daniel Passarella și Bertoni, în '78, Antognoni, conducătorul de joc al Italiei, campioană mondială cu două luni în urmă, în Spania, și Graziani. Acum, la retur, înscrișese Antognoni, dintr-un penalty. Massaro plonjase artistic și, vai, evident fals, Irimescu întinsese naiv piciorul stâng, în fața lui, iar elvețianul Daina atârta așteptat: penalty! A transformat Antognoni și era abia minutul 12! În tur, în repriza a doua, cu 45.000 de oameni în spate, Craiova întorsese la 3-1, Ungureanu (55), Cârțu (72), Balaci (86). Și mai nimeriserăm și bara de două ori!

Acum, mă întorc, e pauză la Florența. E 0-1 și suntem calificați la scorul ăsta, dar vocea lui Cristian Țopescu, care dă legătura acasă, e prea gravă ca să sper. Se aude bizar, ca printr-un tub, învăluită de celelalte voci, zeci de mii, care urlă: „Viola! Viola! Viola!” Țopescu încheie: „Să sperăm că Universitatea va rezista în fața acestui infern pe care mărturisesc că nu l-am mai văzut sau trăit nicăieri în viața mea, pe niciun stadion. Legătura acasă, revenim după pauză...” Brusc, meciul dispare și mă trezesc cu alte imagini, simt că o mână nevăzută mă fixează înapoi în timp. Dacă

Închid pentru o clipă ochii, lumea e alta. Am iar 15 ani, răsfoiesc, de nervi, orarul pe care abia azi ni l-au dat de la școală, am mers la ore, două săptămâni, după unul provizoriu. Nu rețin nimic, oricum. Sunt la profilul mecanică, avem tot timpul matematică și fizică, asta e tot ce percep. Nu e un avantaj pentru mine, dar nu am ce să mai fac. Poate că trebuie să plătesc pentru ca echipa să reziste în noaptea asta la Florența. Oricum, nu cred că vom rezista, așa, fără un soi de sacrificii... Văd și acum sufrageria unde mama a pus masa, știe că în pauză se poate mânca. E timp. A prăjit niște pulpe de pui, a făcut piure și o salată mare. Tata nici nu privește masa, el, care e un gurmand. Eu sunt sus, pe tăblia fotoliului pat, cu genunchii la gură. Cu o oră în urmă mi-era foame. Sunt în clasa a noua, deci învăț după-amiază, la Liceul Lazăr. Fac o oră și jumătate până în Otopeni, cu tramvaiul 3 de la Cișmigiu, apoi cu 149 de la Casa Scânteii. Am ajuns în buza meciului și am zis da când m-a întrebat mama dacă mănânc. Nu mănânc. Mama simte că e în neregulă ceva și, ca întotdeauna, știe să schimbe în bine. Mă simte pe mine. Înțeleg, dar în minte am tot felul de tâmpenii: dacă nu pun picioarele pe fotoliu un minut – nu luăm gol! Număr în gând: 1, 2, 3, 4... Pierd șirul. Reiau. Dacă nu mă uit la televizor un minut – iar rezistăm! 1, 2, 3, 4, 5, 6... Pierd. Mă uit. Pentru că mama s-a oprit în mijlocul camerei, cu un cuțit în mână, suspendată de admirație. Joacă teatru. Sau nu? După publicitate, două-trei minute, Cristiana Bota, crainica blondă, zâmbește larg și anunță: „Până la reluarea partidei de la Florența, dintre Fiorentina și Universitatea Craiova, vă lăsăm în compania orchestrei conduse de James Last.” Și iar zâmbet. Muzica pătrunde în sufragerie, uit de pariurile mele interioare, și de piure, și o stare de bine îmi alungă groaza de repriza a doua. Mama se întoarce, zâmbește și zice... și aici nu mai țin minte exact. Ori ea a spus ambele variante, ori eu am suprapus fraza de atunci cu alta. Muzica era impecabilă și ea spunea: „Asta e tema din Vânătoare tragică. Ori din Roma, orele 11.”

Înapoi la meci, cu o stare ciudată de eliberare de cârcei, de nervi și de lacrimi ținute în rezervă. Muzica lui James Last mă făcuse bine. Îl aud pe Cristian Țopescu revenind, îi văd pe Lung – acela a fost meciul vieții lui! – plutind peste toți, pe Cămătaru, cu jambierele lăsate, târându-l efectiv pe Passarella după el, pe Balaci distrându-se cu Antognoni... Rezistăm. Când se termină, Țopescu mulțumește Craiovei și amintește că tribuna florentină a tăcut, în sfârșit. „Legătura acasă, noapte bună! Aici Florența, mulțumesc dumneavoastră pentru atenție și acestei mari echipe europene care s-a născut aici, în această seară. Încă o dată, aici Florența, legătura acasă, acolo unde ne întoarcem și noi mâine, în jurul prânzului!” Tata e bucuros, zâmbește și nu știe să-și exprime toată gloria de oltean învingător. Mama zice că nu crede. Cum, chiar au rezistat, cum ziceai tu? Vezi, mamă, păi veezi?! Sunt vesel, toate îmi merg bine acum, repet la nesfârșit echipa, Lung, Negrilă, Tilihoi, Ștefănescu, Ungureanu, Țicleanu, Donose, Balaci, Crișan, Cămătaru, Irimescu. Pe final, când mi-a fost cel mai frică, mai intraseră Geolgău în locul lui Țicleanu și Beldeanu în locul lui Crișan.

...Eu am rezistat. După 40 de ani, încă nu știu ce a cântat, în acea pauză, orchestra James Last: tema din „Vânătoare tragică”, o dramă scrisă de Michelangelo Antonioni, ori cea din „Roma, orele 11”? După ani și ani, mă uit și văd că, asta-i culmea, regizorul e același, Giuseppe De Santis. Primul e din '47, al doilea din '52. Cred totuși că e „Vânătoare tragică”, pentru că e una din puținele pelicule ale vremii care are menționată și muzica: compozitor Giuseppe Rosati.

Și acum, când știu tot ce s-a întâmplat și avea să se întâmple, cred că nu mă-nșel. Parcă așa a spus. Apoi am mâncat. Mai aveam o oră până la miezul nopții. Când am adormit, Țopescu striga la Balaci să paseze, mama zâmbea, închizând ochii pe jumătate, ca întotdeauna, tata dădea să mă pupe, iar orchestra ăluia, James Last, a cântat până dimineață!

PRIMA 4K

PRIMA 4K este
televiziunea unde
poți vedea cele mai
Importante
competiții la calitate
premium - 4k.

